

τῆς στιγμῆς τοῦ γυαλίσματος. Ἐπὶ τῶν ποδίσκων τῶν σταφυλῶν αἱ προσβολαὶ δμοιάζουν πρὸς τὰς προσβολὰς τῶν κλάδων.

Οἱ καρποὶ δὲν εἰναι πλέον εὐπρόσβλητοι ἢ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ φυτοῦ, ἀλλὰ προσβάλλονται ἐπὶ δῆλης τῆς ἐπιφανείας των. Ἐκεῖνο δὲ τὸ δόποιον κάνει τόσον σοβαρός τάς προσβολὰς τῶν καρπῶν εἶναι τὸ σχίσιμο τῆς ἐπιδερμίδος των. Τὸ σχίσιμο τοῦτο ἔνθετον εἴναι τὰς σταφυλάς καὶ τὰς καθιστᾶ ἀχρήστους.

Εἰς τάς πρώιμους προσβολὰς τὸ φίδιον συνήθως ἔνθετον εἴναι τὰς μικράς σταφυλάς, τὰς μικροτέρας τῶν 2 χιλιοστομέτρων. Σοβαράτερα δὲν είναι αἱ προσβολαὶ τοῦ φίδιον τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν δόπιαν οἱ καρποὶ αὐξάνονται. Ὡς δὲ τὰ νεκρώθέντα ἐκ τοῦ μύκητος κύταρα τῆς ἐπιδερμίδος ἔχουν χάστη τὴν ἐλαστικότητά των καὶ δὲν δύνανται νάντισταθεῖν εἰς τὴν ἐσωτερικήν πίεσιν τοῦ αὐξανομένου καρποῦ—σχίζουν. Τὸ σχίσιμο τοῦτο ἐπεκτείνεται δόλιγον καὶ δόλιγον εἰς τοὺς εὐθύραστους ἰστοὺς τῆς σαρκὸς καὶ φθάνει μέχρι τοῦ κέντρου. Ὡς δὲ ἡ σάρξ δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα, ία σχηματίζῃ ἐπουλωτικούς ἰστούς, ἡ σταφυλὴ ἔνθεται ἥ σπητεῖται ἀναλόγως τῶν δρον τοῦ π.ριβάλλοντος. Αἱ προσβολαὶ τοῦ φίδιον μετά τὸ γυαλίσμα, δταν πλέον δ καρπὸς δὲν αὐξάνει σημαντικῶς δὲν εἰν.ιι σοβαρα. Ἐπὶ τῶν καρπῶν ἀπλῶς σχηματίζονται νηματοειδεῖς, φαιαι ἐπιφανειακαὶ κηλίδες, (αἱ δόποιαι ἃν δὲν είναι ύπερβολικαὶ, δὲν ύποβιτάζουν τὴν ἐμπορικήν ἀξίαν τῶν σταφυλῶν). Οἱ πολὺ προσβεβλημένοι βότρεις ἀναδίδουν μίαν δυσάρεστον καὶ χαρακτηριστικήν δσμὴν ἔνιλας.

Ἡ παθογόνος αἰτία

Ἡ κονιδιακὴ μορφὴ τοῦ φίδιον τῆς ἀμπέλου δνομάζεται OIDIUM TUCKERI—ἢ δὲ τελεία μορφὴ UNINCULNA NECATOR. Αἱ προσβολαὶ τῆς ἀνοίξεως θὰ δφειλωνται παρ' ἡμῖν τόσον εἰς τὸ μυκήλιον, τὸ δόποιον, διαχειμάζει ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν, δσον καὶ εἰς τὰ ἀσκο. σπόρια.

Τὸ μυκήλιον είναι ἄχρονον, ἔχει λεπτάς μεμβράνας καὶ πλάτος 4—5 μ. Τὸ μυκήλιον ἐκπέμπει στρογγυλούς ἡ ὁωειδεῖς μυζητήρας, οἱ δόποιοι εἰσέρχονται ἐντὸς τῶν κυτάρων τῆς ἀμπέλου καὶ ἀπορροφοῦν τοὺς χυμούς,

Οἱ κονιδιοφόροι δρθονται ἐκ τοῦ μυκήλιου ως παράλληλοι βακτηρίαι 100—400 μ. εἰς τὸ ἄκρον τῶν δόπων σχηματίζονται αἱ ἀλύσεις 8—10 κονιδίων συνήθως, τὰ δόποια ἔχουν διαστάσεις 14—16X

25—40 μ. Τὰ κονίδια είναι ἄχροα κυλινδρικῶν διειδῆ καὶ ἔχουν λεπτάς μεμβράνας. Τὸ ἐσωτερικὸν είναι κοκκοειδές, δταν είναι νέα, ἀργότερον δὲ σχηματίζονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χυμοτόπια. Τὰ κονίδια βλαστάνουν εἰς σταγόνα ὑδατος, ἀλλὰ πολὺ καλύτερον εἰς ὑγρόν ἀερα: εἰς 26°—28° C καὶ δίδουν μυκήλιον μετὰ 3—6 ὥρας. Αἱ κλειστοθήκαι φαίνονται εἰς τὰς ἀρχὰς δχροοι (μικροσκοπικῶς), ἀργότερον δὲ, ὡς ὠριμάζουν, γίνονται διαδοχικῶς κίτρινα, ἐλαφρῶς πορτοκαλόχροοι. Αἱ κλειστοθήκαι ἔχουν σχῆμα ἐλαφρῶς πεπλατυσμένης σφαίρας καὶ ἔχουν μέγεθος 76—128 μ. Αἱ ἀποφύσεις των φύονται δλίγον κάτωθεν τοῦ Ισημερινοῦ τῆς σφαίρας καὶ ἔχουν χρώμα ἐλαφρῶς πορτοκαλόχρουν. Τὸ ἄκρον τῶν είναι σπειροειδές καὶ φέρει μίαν γλωιώδη οδιάν, διὰ τῆς δόπιας τὰ δργανα ταῦθα δύνανται νά κολλήσουν εἰς διάφορον ύποθέματα.

Ἐκάστη κλειστοθήκη περιέχει 4—6, σπανίως 8 ἀσκούς, οἱ δόποιοι περιέχουν 4—7 ἀσκοσπόρια, 10—18X9—11 μ., ἀχροα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὁωειδῆ. Τὰ ἀσκοσπόρια βλαστάνουν εἰς ὑδωρ εἰς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος, κατὰ Φεβρουάριον ἡ Μάρτιον. Αἱ κλειστοθήκαι φαίνεται διτὶ δύνανται νά παρασυρθοῦν ἐκ τοῦ φυτοῦ υπὸ τοῦ ἀνέμου, κατὰ δὲ τὸ YOSIFOUTCH (1923) μόνον υπὸ τῆς βροχῆς.

Αἱ κλειστοθήκαι δὲν φαίνεται νά σχηματίζωνται συχνά. Ἐνῷ δὲ μύκητος είχε παρατηρηθῇ ἀπό τοῦ 1845 εἰς τὴν Εὐρώπην, μόνον τὸ 1892 δὲ COUDERC τὰς συνήτησε διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἰς τὴν Γαλλίαν αύται εὑρέθησαν πάντοτε περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου. Παρ' ἡμῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν σχηματίζονται ἀπό τὰ μέσα Αὐγούστου μέχρι τῶν μέσων Νοεμβρίου.

Τὸ φίδιον δὲν ἔχει ἀνάγκην ως δ περονόδπορος σταγόνας ὑδατος ίνα βλαστήσῃ, ὑγρὰ ἀτμοσφαίρα είναι ἀρκετή, ως ἐπίσης καὶ ἔνας μέτριος φωτισμός. Διὰ τοὺς λόγους τούτους συναντᾶται συνήθως εἰς ὑγρὰ ἐδάφη καὶ εἰς πρέμνα με πλουσίαν βλάστησιν καὶ εἰς τὰς κρεβατίνας.

Ἡ βροχὴ φαίνεται διτὶ ἀμέσως βλαστεῖ τὸ φίδιον, διότι παρασύρει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ καταστρέψει τὰ κονίδιά του, ἐνῷ συγχρόνως διασκορπίζει καὶ τὰς υφάς, αἱ δόποιαι εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν φύλλων, ἐμμέσως διως ἡ βροχὴ ὠφελεῖ τὸ φίδιον, διότι αὐξάνει τὴν υγρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ εύνοει τὴν ἀνάπτυξίν του. Τὰ κονίδια δμως είναι ίκανά νά